

[Keld Albrechtsen]

res, jo før jo hellere. Jeg vil nævne fire af de vigtigste punkter: For det første bør der gennemføres en gennemgribende rentefradragsreform, lejeværdibeskatningen skal øjeblikkelig afskaffes, og nye lån i ejerboliger skal ikke længere kunne trækkes fra på selvangivelsen. Rentefradraget for de bestående ejerforhold bør aftrappes på en sådan måde, at aftrapningen ikke medfører en stigning i boligudgiften, der overstiger lønudviklingen. Og for at hindre stavnsbinding skal fradraget følge ejeren og ikke boligen i aftrapningsperioden.

For det andet bør der ske en meget kraftig forøgelse af den almennyttige byggekvote, så den i løbet af et par år når op på 40.000 boliger om året, for når ejerboligsubsidierne bortfalder ved rentefradragsreformen, vil ejerboligbyggeriet naturligvis falde yderligere, og det skal sikres, at vi kommer op på de 40.000 boliger årlig, ellers vil boligforholdene fortsat blive dårligere.

Det er også vigtigt at pege på, at der hermed virkelig kunne komme gang i beskæftigelsen i byggesektoren og dermed bringe en stor del af de uhyggelig mange arbejdsløse i byggefagene i arbejde, samtidig med at dette kunne spare det offentlige store beløb i dagpenge osv.

For det tredje skulle der ske en gennemgribende forbedring af finansieringen af de almennyttige boliger gennem direkte statslig finansiering og gennem opbygning af en boligfond, som modtager lejernes ydelser og igen kanalisere disse penge ud i byggeriet. Det er også nødvendigt, at den individuelle boligstøtte bliver væsentligt forbedret. Alt i alt skal det sikres, at en almindelig lønarbejderhusstand kommer til at betale højst 15 pct. af sin bruttoindtægt i boligudgift, altså husleje inkl. varme og el.

For det fjerde skal byfornyelsen i gang. De mange dårlige boliger skal forbedres, og de bør i den forbindelse forinden overgå til almennyttigt byggeri, som er den bedste måde at hindre kapitalisering af den offentlige støtte og af lejernes bidrag på og også er i overensstemmelse med princippet om, at ingen må eje andres bolig.

Det er i ganske korte træk, hvad der burde gøres. Spørgsmålet er nu, om regeringens forslag om indeksfinansiering af boligbyggeriet peger i den retning. Resultatet bliver givetvis, at begyndelsesydelser i en nybygget

ejerbolig falder noget med den nye ordning, hvis der ellers er nogen, der vil købe disse obligationer til en nogenlunde kurs. Det kan måske føre til en forøgelse af ejerboligbyggeriet. Men hvad bliver resultatet på længere sigt? Der er jo ikke indbygget nogen som helst garanti for, at indeksslånene ikke løber fra lønningerne; de skal jo reguleres efter den såkaldte nettoprisindeks. Der er ingen reallønsgaranti. Der er tale om et system, der kan udvikle sig til en indeksebombe under de nye boligejere. Hvis indeksebomben eksploderer, skal ejerne så have nye subsidier, eller skal vi leve med, at resultatet bliver tvangsauktioner og uægelige parcelhuse?

Minder dette her ikke i betænkelig grad om simpelt bondefangeri, hvor folk med beskedne indkomster, som måske ikke på anden måde kan skaffe sig noget at bo i, skal lokkes i gyngen med løfter om lavere begyndelsesydelser og i håbet om, at deres løn nok skal følge med nettoprisindeksen, for så siden hen at måtte konstatere, at den gik altså ikke? Den slags indeksslån, hvor der ikke er sikkerhed for reallønsudviklingen, vil VS ikke være med til.

En anden ting, VS heller ikke kan være med til, er de muligheder for skattefiduser, som forslaget lægger op til. Ifølge Aarhus Stiftstidende den 28. januar 1982, forside, vil man ved at låne 100.000 kr. på normale vilkår, det er til 20 pct. om året i rente, der kan fradrages, og derpå købe indeksoptioner for disse 100.000 kr., kunne stryge en gevinst på 6.500 kr. uden at røre en finger. Derfor må en forudsætning for indeksslån være, at der først gennemføres en rentefradragsreform.

Endelig vil jeg understrege, at en forudsætning for, at VS skal kunne støtte indeksslån til ejerboliger, er, at der ikke følger nogen ejerboligsubsidier med. Også af den grund er rentefradragsreformen en forudsætning.

Derfor vil VS heller ikke kunne støtte, hvis det er rigtigt – hvad der har været forlydender om i pressen – at regeringen vil sikre, at disse obligationer holdes i parikurs ved, at staten eventuelt selv går ind og køber af dem. Når det gælder ejerboligfinansieringen, er dette ikke acceptabelt, da det jo reelt bliver en ny støtteordning for ejerboligerne.

Hvis disse betingelser, som jeg har nævnt: reallønsgaranti, ingen subsidier, rentefra-